

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 103, (2901), ГОД. XXVIIЧЕТВЪРТЪК, 27 АВГУСТ 1970 Г.
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ПРЕД ДЕНЯ НА СВОБОДАТА — ВИСОКИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

КЕРАМИЦИТЕ ОТ ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

ИЗПЪЛНИХА ПЕТИЛЕТНИЯ ПЛАН

В навечерието на 26-годишния ден на Свободата двойна радост е обхванала трудовия колектив на керамичната фабрика „Странджа“ — Полски Тръмбеш. Осем дни предсрочно е изпълнен осеммесечният план и със 128 дни по-рано петилетният план. През петилетката е произведена продукция за 2 480 000 лева, което се равнява на полето от 74 мил. тухли и над 15 мил. керемиди.

Във връзка с техническия прогрес и подобряване качеството на продукцията бяха оборудва

ни със съвременни машини, отдели за производство на сурови тухли, построени бяха тунелни сушилни за тухли и керемиди, бетонирани бяха банкетното поле и площадката за извършената продукция. Един от първите в страната, нашият колектив приложи палетизацията на готовата продукция. Освен това бяха усвоени някои нови изделия, по-важните от които са: едноразмерни тухли, кумински тухли, кабелни капаци, подпаркетни плочки, старобългарски керемиди. Подобри се качеството на произвежданите изделия и бракът бе сведен до минимум. Така цехът ни от планово губещ се превърна в печеливш и рентабилен — ежегодно носи на държавата печалба над 110 000 лева.

Постигнатите успехи вдъхват колектива, който е решил до края на годината да произведе в повече от петилетния план 5 500 000 тухли и 800 000 керемиди на обща стойност 190 000 лева.

Георги ХРИСТОВ

С ГОРДОСТ ШЕ МАНИФЕСТИРАТ

Едва за трети път на деветосептемврийска манифестация излезе колективът на Завода за телферни електродвигатели — Велико Търново. С гордост ще манифестират тези, които през март 1968 г. произведоха първия двигател, а днес вече произвеждат пет вида електродвигатели, при това всички на световно и над средното световно равнище, които задоволяват нуждите на телферните заводи „Подем“ — Габрово и „Янтра“ — Горна Оряховица.

В навечерието на Деня на свободата нови двадесет души от завода се готвят да работят със собствен качествен щемпъл. Край поточната линия за стъкло и роторни пакети, край конвейера за монтаж на електродвигатели и за боядисването работят сърцата в тези предпразнични дни майсторите в своята професия, най-добрите производители Илия Кънев, Хараламби Романов, Георги Първанов, Байчо Байчев, Иван Герганов, Григор Бонев и много други.

Пред светлия празник особено оживена е рационализаторската дейност. Отличникът на Министерството на машиностроенето Борис Базиков е разработил различни рационализации. Внедрените вече — за едновременно струване каналите на валове и за почистване статорните пакети от импрегнационен лак — имат икономически ефект над 3000 лева. А в тези дни той е изваждал от нови идеи, разработил нови проблеми. Инженер Георги Георгиев преди няколко дни започна изработването на конструираното от него устройство за автоматично сечене и отграване на каналите за изолация, което до празника ще бъде внедрено в производството.

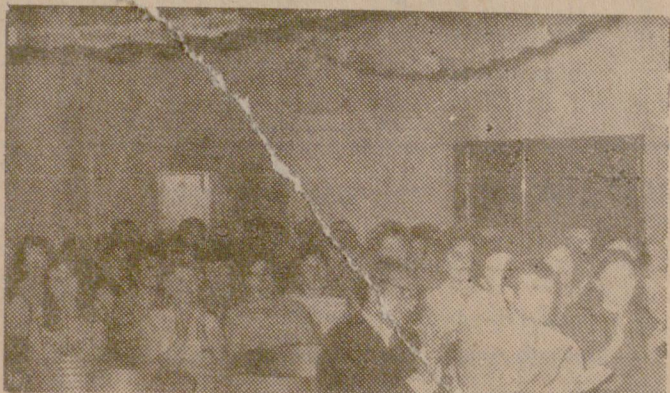
Едва три години живот има този завод, но на третата деветосептемврийска манифестация колективът с право ще мине в белите колони. Високо ще носи големото отличие — знамето на Министерството на машиностроенето и на Централния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроенето и енергетиката, което бе спечелено в първия тримесечен и по голям начин го запази завинаги.

В предпразничните трудови дни машиностроителите от Завода за телферни електродвигатели са устремили към нови трудови дела. Тях те посвещава на годишнината на Деветосептември, така също и на Деня на машиностроителя.

Блага СТЕФАНОВА

Завод за резервни части в Свищов

Една приятна вест обходи тези дни цеховете на Ремонтно-техническата станция в Свищов. С разпореждане на Комитета за стопанска координация при Министерския съвет станцията се преустройва в Завод за резервни части и нестандартно оборудване. Предстои го разширението на сега съществуващите цехове, построяването на две нови сгради, благоустрояване на района.

ОЩЕ ДВЕ ЗНАМЕНА В ОКРЪГА

За колектива на Авторемонтния завод в Лясковец 25 август бе особено тържествен ден. В чест на получаването за трети път на преходното червено знаме на Министерството на транспорта и ЦК на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията осеммесечният план бе изпълнен предсрочно. На тържественото събрание доклад изнесе директорът на предприятието Тодор Ванев. Подчертава, че планът за общата производствена продукция през второто тримесечие е изпълнен 104.93 на сто, а за производствеността на труда — 102.67 на сто. Гордост за колектива са излъчени над сто първенци в производството. Значително е подобрено качеството на ремонтните автомобили.

Димитър Николов, зам.-генерален директор на ДСО „Авотранспред“ поздравил колектива с постигнатите големи успехи и връчи преходното червено знаме. Приветствие от името на Окръжния комитет на Партията

Обемът на промишлената продукция през шестата петилетка ще се увеличи двойно и ще достигне пет милиона лева. Станцията разполага с висококвалифицирани работници и добре организирано рационализаторско тяло, които в кратки срокове трябва да решат отговорната задача във връзка с преустройството.

Николай МИЛЧЕВ

та поднесе секретарят на комитета Панчо Иванов. На снимката: момент от тържественото събрание.

Снощи колективът на ДИП „Строителни материали“ във Велико Търново има възбуждащо тържество. Тук беше връчено преходното червено знаме на Министерството на строителството и архитектурата и на ЦК на Профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост. По този повод гости на колектива бяха генералният директор на ДСО „Строителна керамика“ и ефективни материали Яко Лазаров, Панчо Иванов, секретар на Окръжния комитет на БКП, Димко Димков, зам.-председателя на Окръжния народен съвет. Доклад за производствените успехи на предприятието през второто тримесечие на тази година, за които то получава това високо отличие, и за стремежа за достойна среща на 26-годишнината на Свободата, изнесе директорът Димитър Димитров. Другарят Лазаров връчи знамето и приветства трудолюбивия колектив, като пожела нови, още по-големи трудови завоевания. Поздравление от името на Окръжния комитет на Партията поднесе д-р. Панчо Иванов.

Предсрочно

На 25 август колективът на Държавния фуражен завод в Горна Оряховица изпълни своя осеммесечен план, като до края на месеца ще даде над планова продукция за около 100 хиляди лева. За този успех особено допринесе работата на смените с началници Тодор Ковачев и Михаил Москов. В чест на Празника на свободата колективът обещава да изпълни деветмесечния план петнадесет дни предсрочно.

Йордан ИЛИЕВ

Дал обещание да изпълни плана за петата петилетка за четири години и осем месеца, колективът на пивоварния завод „Балкан“ — Велико Търново скъпоти с един месец. До края на годината той ще произведе продукция в по-

вече над петилетния план за 2 191 000 лева.

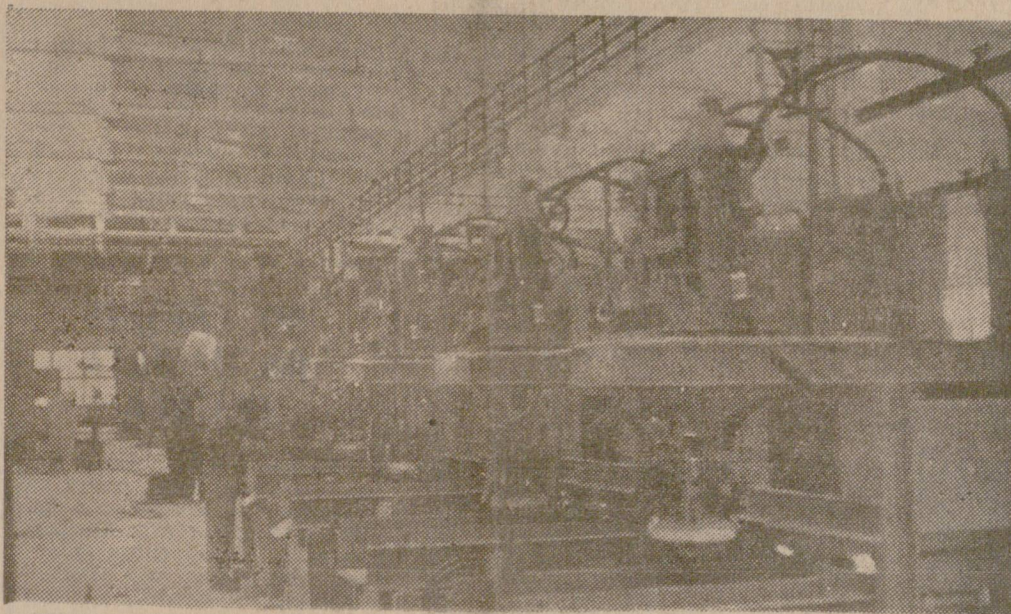
Боян МИНЧЕВ

Към 25 август колективът на машиностроителния завод „Заря“ — Павликени изпълни своя осеммесечен план 101.58 на сто. Особено добри са производствените успехи на бригадите на Добри Николов и Иван Петков.

Илия ЙОРДАНОВ

Към 25 август колективът на ДСП „Сердика“ — клон Елена изпълни осеммесечния план 110 на сто, като до края на месеца ще бъде изработена надпланова продукция за 15 000 лева. Бригдата на майстора Владо Николов произведе висококачествен кашкавал за износ в Куба и Чехословакия.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Приключили са монтажът и изпробването на групата автоматични заварочни машини в завод „Заря“ — Павликени. Снимка: Николай КАЧАКОВ

ОТГЛЕДАНА РАДОСТ

Обикновеният ден на лозарите от село Градина ★ Грозде, от което всички са доволни ★ Тревогите на Иван Робов

Канеше се да вали. Далече на хоризонта се виждаше дъждът, когато някъде чакаха с големи надежди. Но кооператорите от Полскоосенския кооператив, където лукът и арпаджикът носят основните приходи, наблюдаваха с тревога замрежения хоризонт.

— Ще обрне и нашите сметки — каза заеноводът Славчо Петков по повод на дъжда. Наистина, на кооператорите от четирите звена на лозарско-полезна бригада в Градина, които бяха грозде в 120-декаровия блок, сега този дъжд съвсем не им беше нужен.

— Трябват ни повече шайги — допълни Цона Куманова. — Тук сме 14 човека, а като няма шайги едва набераме 500 кг на ден.

От двадесетина дни градинчани бераат грозде от сорта „Кардинал“. Вече са набрали над 40 тона.

— Караме го във Велико Търново, Габрово, Русе и къде ли не още — похвали се Рада Славчева. — От това наше грозде всички са доволни и много го търсят.

Трябва да Ви кажа, че гордостта на градинските лозари е напълно заслужена: неотдавна на една изложба в Плевен техният „Кардинал“ получи отлична оценка. Разбира се, за това много грижи са положили и Мара Върбанова, и Цона Ганчева, Колю Рапчов и всички лозари. Освен 120 дека от сорта „Кардинал“ в Градина отглеждат 113 дека вино грозде и 537 дека от сорта „Болгар“. Всичките лозя се обработват механизирано.

В звеното на Марин Петров, което е завоювало званието „Звено за комунистически труд“, лозарите изпращаха свой делегат за събирането на Полско-тръмбешкия аграрно-промишлен комплекс.

— Марине, хем да вдигаш ръка само за „5 лева надница!“ — неговия наръчваше една кооператорка.

Бригадирът на лозаро-полезна бригада Иван Робов също се готвеше за делегатското събиране. Но заедно с грижата „да се избере и постигне“, той има и много по-големи грижи.

— Засяхме 100 декара пютюн от сорта „13-49“ — сподели той. — Отгледахме го, дочакахме хубава реколтата, а сега няма кой да го изкупи.

Приемателният пункт в Полски Тръмбеш отказва да приеме тютюн поради ограничени възможности; в Драганово (къ-

дето се опитвали да карат, въпреки голямото разстояние) също нямат възможност. Нима седемте процента неуспейка, които ДП „Тютюнева промишленост“ следва да плати за изпълнението на договора, ще оправдаят вината на неговите ръководители за лошата организация по изкупуването, за неефективното използване на 100 дека обработваема земя?

Иван Робов и другите делегати заминаха за Полски Тръмбеш със своите тревоги, радости и надежди. Звеноводът Марин Петров сигурно е вдигнал там ръка за „5 лева надница“. Знае, че той има право, защото зад него са работили ръце на градинските кооператори.

Йордан ВЕЛИКОВ

ПРОБЛЕМИ НА ЕДНО ВСЕКИДНЕВИЕ

Към нови успехи

Борис Калбанов, партиен секретар на консервната фабрика, с когото се срещнахме, ми каза: — Има какво да се пише за нашето стопанство. Само идете и питайте, всеки ще ви отговори.

И главният агроном на стопанството в Ресен Петър Василев зарадва.

Имат 12 200 дека царевича. На ръка не ще се обира нито декка. За механизираното и прибиране са се погрижили отрано и сега разполагат с девет царевични комбайна. Те вече са ремонтирани, готови да гръчат из блоковете. Приспособават още десет зърнокомбайна: четири от тях са в пълна изправност, а за шесте търсят притиски за режущия механизъм. През тези няколко дни ще пообиколят райони те, за да ги набавят.

Разчетът на дните и количеството декка е точно пресметнат — около 530 дека на дек, което ще осигури прибирането на царевича в едномесечен срок, при хубаво време — от 20 септември до 20 октомври. И очакваният добив е реален, 700 килограма от декка.

А доматите? За тях е трудно да се говори. От предвидените по договор 400 тона са предали за износ 300 т. Разбира се, за това могат да се намерят много причини, но общият план за доматите обаче ще бъде преизпълнен. Голяма е помощта в това отношение на бригадите от служители. И още помощ ще трябва. Защото, сподели главният агроном, най-тъжно е, когато такава богата реколтата остава на полето.

Първите камioni със слънчоглед вече тръгнаха към маслопреработвателната фабрика в Крушево: резултат от работата на три зърнокомбайна, пригледени за прибиране на слънчоглед. Площта е 3500 дека, а в прибирането ще участвуват 10 комбайна. Вече се вижда краят — 2-5 септември.

Богата, надхвърляща пресмятанията, е реколтата от праскови. Главният въпрос тук е изкупуването. Консервните фабрики са вече претоварени. Търговските организации пак ще се окажат не на мястото си. А реколтата ще достигне може би 2000 тона при план 1500 тона. И още 4/5 от нея предстои да се прибере. Идват бригади на помощ и още ще дойдат, но не бъдат ли на мястото си изкупувателните организации?

С въпрос завършва и с въпрос започва в Ресенския кооператив всяко всекидневие. Важно то е те да бъдат успешно разрезени.

Елка ЛАЗАРОВА

Навършват се 130 години от рождението и 85 години от смъртта на един от първите строители на новата Българска армия и адхуновен родолюбец — капитан Райчо Николов.

По този случай в родното му село Райковци, Венетоводски съвет на 29 и 30 август — събота и неделя — се организира възпоменателно тържество.

Четете на стр. 2 „ПЛАМЕНЕН ПАТРИОТ И СТОРОНИК НА БЪЛГАРО-РУСКАТА ДРУЖБА“.

ПЛЕНУМ НА ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА БКП ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Вчера се състоя разширен пленум на Градския комитет на БКП във Велико Търново. Освен членовете на пленума присъствуваха и директори на пред

приятия, секретари на партийни организации в промишлеността и други. Участие в работата на пленума взеха: Йордан Костов — първи секретар на Окръжния

комитет на Партията, Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на Партията и Александър Манолов — секретар на ЦПС. Доклад за работата на градската партийна организация по изпълнение на плана за социално-икономическото развитие в промишлеността, строителството, транспорта и търговията през първото полугодие прочете Петър Яламов — секретар на Градския комитет на Партията.

Издаваха се много от присъстващите.

В своето изказване другарят Йордан Костов подчерта необходимостта от по-нататъшното подобряване на партийно-политическата работа за постигането на тези резултати в областта на икономиката, които поставиха Септемврийският пленум и Януарското съвещание на ЦК на БКП. Особено наблегна той на увеличаване темповете на промишлената продукция, използване основните производствени фондове, суровината и материалите.

Пленумът реши и някои кадрови въпроси. Поради това, че другарят Николай Цонев — първи секретар на Градския комитет на БКП във Велико Търново заминава на двегодишна партийна школа, за първи секретар на Градския комитет на Партията бе избран другарят Петър Яламов, а за секретар на Градския комитет на БКП — другарят Иван Генджов — зам.-председател на ГНС.

Цанко БОТЕВ

ДЕМОКРАЦИЯ ПО АМЕРИКАНСКИ

Расистите от южната част на САЩ извършваха още едно престъпление. В Уест-Пойнт (щат Мисисипи) те убиха бореца за социална справедливост и граждански права на негрите Джон Томас.

— Назначавам ви за шеф на комисията по разследване на убийството! ...

ПЛАМЕНЕН ПАТРИОТ И СТОРОННИК НА ДРУЖБАТА С РУСИЯ

„Гледайте на младите.
За Отецтвото ни, аз съм готов... ръцете и
краката още държат.“

Из писмото на майор Райчо Николов до бив-
шите опълченци в Габрово.

В недея село Райковци в об-
ществеността от окръга ще чеш-
тува един български патриот, владеещ
българо-руската дружба, орга-
низатор на опълчението и един
от първите строители на новата
българска армия и държава —
Райчо Николов. Патриотът ще
започне в събота вечерта със
запознаване с историята на
своята родина, а на другия ден ще
покаже с възбуденост и гордост
на своите труди, които се от
родния край ще отдават почит
към живота и делото на пламен-
ния родолюбец.

Национално-революционното дви-
жение в България през XIX век
гъздаде плеада борби против
кървавата османска тирания.
Между героите, отдали живота
си на освободителното дело, се
особена сила и обаяние се от-
кроява името на Райчо Нико-
лов. Неговият подвиг, извършен
когато е едва 14-годишен, го на-
прави широко популярен. От та-
зи възраст започна и неговата
всеобща признателност в служба на Оте-
чеството.

Той е роден през 1840 годи-
на в Райковци, в семейство
на терзията Никола Тривонова.
На 9 години останал без май-
ка. Нерадостният и беден живот
го накарал отрано да търси
прехраната си като чирак във
Велико Търново, а след това и
в Русе. По времето на Кримска-
та война (1853—1856 г.), на 22
юни 1854 г., той извършил под-
виг, като преплувал Дунав с
кратунки, завързани под миш-
ница, за да съобщи на руските
войски, разположени в района
на Гюргево, за намеренията на
турците да ги нападат и съста-
ва им.

Героичната постъпка на мал-
кия Райчо бързо се разпростри-
нала както сред българската
емиграция, така и сред руското
население. Вестник „Одески вест-
ник“ поместил материал за него
от Н. Палаузов, в който между
другото се четело: „Облечен в сив
войнишки шинел и с медал на
гърди, в Кишинев Райчо въз-
бужда всеобщо внимание. Ето
още една черта за преданост
на българите към Русия“.

Отначало Райчо Николов
учил в Петербургското военно
занаятчишко училище, по-късно
постъпил на служба във втора
удобен стрелков батальон в
Москва, а от 1857 г. станал въз-
питаник на 2-ри кадетски кор-
пус. Две години по-късно той
бил произведен в чин прапорщи-
к и зачислен в Келсхольмския
гренадирски полк. От 1866 до
1873 г. бил офицер на бесараб-
ската граница.

В Сръбско-турската война от
1876 г. Райчо Николов участ-
вал като доброволец и коман-
дир на 2-ри батальон от руско-
българската бригада. Показал
изключителна храброст, той е
чедил симпатии на синароти-
ните си и уважението на рус-
ките командири. По повод про-
явления героизъм в боя при Гре-
детинските висини на 16 сеп-
тември, генерал Г. М. Черняев,
командуващ Тимошско-Моравска-
та армия, на 26 септември из-
пратил писмо до Райчо Нико-
лов, в което пише: „Ценейки и
уважавайки Вашата храброст,
която показате в битката при
Гредетини на 16 септември, Ви
произвеждам в чин пехотен май-
ор и се надявам, че в бъдеще
ще винаги ще бъдете в сраже-
нията срещу неприятеля хра-
бър и в изпълнение на служба-
та — акуратен. Настоящата на-
редба се обнародва с днешна
заповед по цялата Тимошско-
Моравска армия.“

По същия повод Българското
централно благотворително об-
щество в Букурещ му изпрати-
ло благодарствено писмо, а в
друго писмо го уведомява, че
е удостоен със званието „Поче-
тен член на обществото“.

Райчо Николов посрещнал
Освободителната война с въз-
торг. Известно е неговото въз-
вание към българския народ,
написано на брега на р. Теле-
гуна на 24 април 1877 г., ко-
гато генерал Н. Г. Столетов го
изпратил в Пловдив да придружи
ешелоните с оръжие и дрехи
за българското опълчение, как-
то и да намери място за лагер.
То било отпечатано във в. „Се-
кундний новинар“ — Буку-
рещ, във в. „Орел“, орган на
българската емиграция в Плов-
див, а също така и във в. „Ста-
ра планина“, „Братя българя!“
се казва във възвръщането. —
Времето вече настанало за русо-
българското на наше мило, от-
коде поробено Отечество. Рус-
ската войска пристигнала на Ду-
нава; топа се хвърлило на наше
освобождение!... Сега му е
времето, братя българя! Милу-
ната за наше освобождение
настана! Тичайте, макар голи и
боси, в Пловдив, земята оръ-
жие, обличайте се във войниш-
ко облекло... Който е юнак
над юнака, нека покаже сега
това в бойното поле!...
В Пловдив Райчо Николов на-

писал и първия български ус-
тан за караулната служба, под
заглавие „Закоз за български-
те войници“. Като човек, до-
бил голяма популярност сред
българското население и като
опитен организатор, през юни
той бил изпратен в Свищов при
полковник Корсаков. Поставена
му била задачата да организира
автора опълченска част. В сред-
та на месец, заедно с трима
опълченци Райчо Николов оби-
колял селата около Свищов —
Вардим, Караманово, Новград,
Кривина, Джуклиница, Пиперко-
во, Долна Студена, Чатма, Съ-
рляр, Българско Сливово, Ореш,
Белене и др. за набране на
опълченци. Навсякъде население-
то го посрещало с радост и с
хляб и сол така, както се поср-
ещали руските войски. Той обхо-
дил още Велико Търново, Дра-
ново, Габрово, Трявна и Ляс-
ковец.

На 2 август 1877 г. Райчо
Николов излязъл от Велико
Търново начело на 10-та дру-
жина и се отправил за лагера
в Недевските ливади, Габров-
ско. Взел е активно участие в
боевете при Шипка и Шейново,
а на 13 август извършил успеш-
но разузнаване в гила на врага.
На 20 август той бил отново
командиран във Велико Търно-
во, където станал началото на
2-ра опълченска дружина.

Примирението го заварило в
района на село Стевек, където
бил изпратен в защита на бъл-
гарското население от нападе-
нията и грабежите на турски
банди. През декември 1878 г.
бил оставен на разположение
на великотърновския етапен ко-
мендант, а от 27 февруари 1879
година преминал към Румелий-
ските войски в Пловдив.

Райчо Николов допринесъл
извънредно много за укрепва-
нето на българската войска. Той
е един от пламенните агитатори
на Съединението. На 2 август
1885 г. изпратил телеграма до
участниците в тържествата на
вр. Бузлуджа с думите: „И
помнете, че българското съеди-
нение прави силата“. Телеграма-
та обаче не била предадена по-
ради антирумелийското и съдър-
жание. Затова той написал пис-
мо до бившите опълченци от
Габровско, в което изказал
своято разбиране за бъдещето
съединение. „Ще ли да дожи-
веем да видим и тук, че е сво-
бодно отечеството ни и не все-
ки честен българин свободно мо-
же да диша, пише и живее в
него. Твърда надежда имам, че
не докачае още по-хубави, по-
напълняват дни за наше мило
отечество...“

На 6 септември 1885 г. в де-
ния на обявяване на Съедине-
ние на Северна и Южна Бълга-
рия, той бил назначен за ко-
мендант на града. Центърът на
въстанието бил в Пловдив. През
цялата нощ прадът се огласил
от възторжени възгласи. Вре-
менното правителство извества-
ло по телеграфа до всички гра-
дове и села радостната вест.
Командант Райчо Николов из-
дал на бял кон и давал разпо-
реждения, утвърдил, отправял
към определените пунктове въ-
оръжени патриоти. Съобщено
му било, че в пощата е спрял
телеграфът. Началникът на по-
щата туркофилът Тодоров са-
ботирал Съединението. В разговор
между него и Райчо Николов
станало спречкане, при което
Тодоров го ударил и избягал.
Райчо Николов побързал да го
настигне, но в това време се
кул глас и пламенният патриот
изпаднал прострелян.

Така, в този тържествен ден,
Райчо Николов станал жертва,
единствената жертва при про-
явяването на Съединението
в Пловдив. Неговият живот е
пример на всеопашаност към Ро-
дината и към братя-освободител.

Тодорка ДРАГАНОВА

научен сътрудник в Окръжния
исторически музей

Българско централно
благотворително общест-
во
Букурещ
6 октомври 1876
№ 181

На негово високоблагород-
но г-на майора Райчо
Николова
Брестовачка баня
Сърбия

Почитаемий господине!

Българското централно благотворително общество с
благодарение са научи за Вашата храброст на бойното по-
ле в Сърбия, която сте показали на чело на нашите юна-
ци момци. Тук Ви похвални подвизи в борбата срещу пет-
вековния наш враг, а най-паче мъжеството Ви в послед-
ната битка на 16 септември на Гредетинските висоти ис-
пълниха с радост и с възторг всяко българско сърце.

Ние видим във Вас и във Вашите сподвижници истин-
ски синове на България и решителни поборници на южно-
славянската свобода. Вашите дела в днешното тежко
време за нас са единственото ни утешение, единичката гордост
пред света и най-бляскавия отговор към нашите клеветници.

Дерзайте храбри войни! Постоянствайте и за на-
пред в благородния подвиг когато се решава съдбата на
южните славяне.

И Вие храбри синове на България! Вие войници на
светата идея приемиете нашите съчувствени и горещи поз-
дравления. Бъдете уверени, че кръвта, която проливате,
жертвите, които пречасате нема да останат забравени. На-
шите сърца ще Ви помнят и историята народна ще Ви
„обезсмърти“! Дерзайте! Ние от душа Ви молим да сподели-
те своята победа над потъмнелия полумесец. Нашите сърца
от тук бият заедно с Вашите; всяка Ваша горест е и наша,
всяка Ваша сполука е и наша слава народна. Бъдете увер-
ени, че Вашето дело неслучайно ще бъде увековно с пъл-
нен успех защото правдата и всевишния са с Вас.

Приемиете изразението на нашето най-горещо и брат-
ско съчувствие и почитание.

Настоятелството на обществото:

Председател: К. Цанков

Подпредседател: Ол. Панов

Членове: П. Хр. Висковский

П. Наботков

Д. П. Икономов

Ив. Кавалджиев

Ив. Вазов

Д. П. Иванов

Секретар: П. Енчев

Посрещането на Райчо Николов от руски войни
Съвременна гравюра

Из Унгарската народна република

УНГАРИЯ И МЕЖДУНАРОДНИЯТ ТУРИЗЪМ

Бъзвизната, с която се разви-
ва международният туризъм в
Унгария, превръща средните
международни темпове. Само
през миналата година страната
е била посещена от 6 милиона
чуждестранни гости, или 25 на
сто повече отколкото през 1968
година. В същото време между-
народният туризъм в световен
мащаб е нараснал общо с 8 на
сто. През 1969 година унгар-

ските хотели са разполагали с
15 хиляди места, предназначени
за обслужване на чужденци.
През същата година един ми-
лион унгарски граждани са по-
сетили като туристи чужди стра-
ни.

КУЛТУРАТА СРЕД
ТРУДЕЩИТЕ СЕ

В резултат на индустриализа-
цията, през последните 25 годи-
ни броят на работниците в ун-
гарската промишленост се е уд-
воил. Сега около 44 на сто от
индустриалните работници имат
професионална квалификация
по специалността си, а 10 на сто —
средно образование. Около 50
на сто са с средно-висше образо-
вание. Като взема предвид, че
културното равнище не се опре-
деля само от училищното обра-
зование и професионалната
квалификация, народната власт
полага значителни усилия за по-
вишаване на културното равни-
ще на всички категории труде-
щи се. Създадена е широка мре-
жа от ветерни училища, Държав-
ната подпомага дейността на
хиляди културни домове. За
изучаване културното равнище
на трудещите се е създадена
национална комисия. Съгласно ней-
ните сведения, културното рав-
нище на работниците значител-
но се е повишило. По отноше-
ние на главните показатели —
културни интереси, вкус, образо-
вание — вече една четвърт от
работниците достига средното
равнище на същите показатели
при представителите на интел-
генцията.

НП „Сърп и чук“

— Велико Търново

приема

работници за цеха в с.
Буковец, намиращо се на
18 км от Велико Търново.

Работи се само дневна смя-
на. Има добре уреден стол
и рейс, който сутрин и ве-
чер извозва работниците.

Стойността на картата за
пътуване се заплаща от
предприятието. Заплаща-
нето на работниците се из-
вършва по сделно-разред-
ната система.

За справка: тел. 2-26-24,
Велико Търново.

3-3

ПРЕД НОВАТА УЧЕБНА ПОЛИТИЧЕСКА
ГОДИНА В КОМСОМОЛА

При подготовката на новата
политическа учебна година, град-
ската комсомолска организация
в Свищов се ръководи от основ-
ната позова на Партията — да
се формира хора с марксист-
ко-ленински мироглед, предани
на делото на комунизма, убе-
дени строители на новия жи-
вот.

Подготовката на новата учеб-
на година е започнала още при
приключване дейността на ми-
налогодишните комсомолски зве-
на. Дали са се конкретни указа-
ния за обучаване на лектори и
ръководители на семинари и
кръжници. Темата на настояща-
та учебна година също е опре-
делена още в края на минала-
та.

В зависимост от указанието
на ЦК на ДКМС, изучаванят
проблем и формата за работа
на всяко звено са съобразени
с интересите, образованието, про-
фесията и възрастта на участ-
ниците. Много звена от работ-
ническите колективи, работили
върху темата „Два свята — две
младости“, сега проявяват инте-
рес към „Съвременни пробле-
ми на младежкото движение“.
Това е вече доказателство за
повишен политически интерес.

Стремежът е да се избегне
шаблонът и се търси най-резул-
тативен начин на работа. Кръ-
жничните занимания, по желание
на младежите, се заменят със
семинари, лектории. Отдел „Про-
паганда и агитация“ към ГК
на ДКМС е провел съвещание
с комсомолски актив в града,
за да се разяснят проблемите,

които ще определят облик на
новата политическа учебна го-
дина. Раздадени са списъци-об-
разци, на които комсомолските
секретари вписват имената на
участниците в сформиратите се
звена и данните за качествата
на пропагандиста, на чиято по-
готовка се обръща особено вни-
мание. По този начин ГК на
ДКМС вече има сведения за
броя на участващите в нови-
те звена, за възможностите на
пропагандистите и контролира
избраните теми.

В момента са изградени 124
звена с 2788 участници. 156 мла-
дежи са обхващани в смесените
звена, а около 140 комсомолци
са обособени от участие в по-
литическата просвета поради
зачадено обучение. Мисли се и
за формирането на комсомолски
звена от непроприетите ученици
и студенти. Те ще се оформят
скончателно след 15 септември,
за да са готови за редовни за-
нимания от 1 ноември. Тогава
ГК на ДКМС в Свищов ще
може да отчете, че около 75
процента от комсомолската мла-
деж участва в системата на
новата учебна година.

Едновременно с оформянето
на комсомолските звена, отдел
„Пропаганда и агитация“ под-
готвя и сътрудници за оказва-
не на помощ и контрол в ра-
ботата им. Сега те са 12 души
и имат задача в деня на зани-
манията с контролни листове
да проверяват присъствието, на-
чина на преподаването и актив-
ността на комсомолците. Опи-
тът от миналата година показ-
ва, че този начин на контрол
има голям ефект.

Голямата трудност, която се
среща, е при набавянето на не-
обходимите пособия и литера-
тура. Въпреки че се правят пред-
варителни заявки в „Печатни
произведения“, не могат да се
задоволят нуждите на органи-
зацията. Няма и почти никакви
технически средства за она-
гледяване на преподавания ма-
териал. ОК на ДКМС започна
да снабдява градските органи-
зации с някои от тях, но те са
още твърде недостатъчни. За-
това са необходими по-енергич-
ни мерки за набавяне на лите-
ратура и технически средства,
още преди да са започнали ре-
довните занятия.

Пенчо СПАСОВ

Б. И.

Научно-техническа конференция
в Завода за радиоприемници

Единадесетият конгрес на
Комсомола, ръководен от
решенията на БКП за развити-
ето на българската нация като
техническа, постави задачата за
разгръщане на широко всеоб-
хватно движение за техническо
и научно творчество, в което да

се въвлече младото поколение.
Заводският комитет на ДКМС
при Завода за радиоприемници
практически осъществява изпъл-
нението на тази задача. Раз-
работени са теми, които ще из-
дигнат равнището на родното
радиоизкуство. На младите
специалисти от завода е поста-
вена задача, наред с внедрява-
нето в производството на най-
модерни радиоприемници и нови
технологии, да предават своя
опит и знания на средношколци
и пионери. Младежките твор-
чески колективи са обединени
в клуб за техническо и научно
творчество „Електрон“. Целта
на клубното ръководство е да
се въвлечат в тях още млади
хора, да се изучават постиже-
нията в областта на битовата
радиоелектроника.

В този аспект бе и състояла-
лата се научно-техническа кон-
ференция, на която присъству-
ваха и ръководителите на зв-
вода. Да обменят своя опит и
знания бяха поканени председа-
телите на младежките клубове
за техническо и научно твор-
чество и секретарите на комсо-
молските организации от про-
мишлените предприятия на Ве-
лико Търново.

Основният доклад на тема
„Проблеми в областта на про-
мишлената естетика“ бе изнесен
от представител на Центъра за
промишлена естетика по битова
радиоелектроника в София. В
него бяха засегнати въпроси, ка-
саещи се за съвременното произ-
водство на радиоприемници и ро-
лята и мястото на младите спе-
циалисти при решаването на
най-новите научно-технически по-
стижения.

Присъстващите разгледаха
и изложбата на младежкото
творчество. Голям интерес у
всички предизвикаха новите
разработки на колективите с ръ-
ководители П. Антонов, инж.
Христов, инж. Цонев. Новите
модел радиоприемници „Арфа“,
„Мелодия—22“, „АБ—71“, „Ехо
—3“ отговарят напълно на съ-
временните изисквания, имат
красива външна линия и добри
електрически показатели. 11
броя от тях се подготвят за
предстоящата изложба, орга-
низирана от Окръжния комитет
на ДКМС и за Третата нацио-
нална изложба на младежкото
техническо и научно творчество.

Стефчо БОБЕВ

ПО СЛЕДИТЕ
НА НАШАТА
КРАТИКА

По повод на материала „Ед-
но мнение за разписанието на
влакове“, отпечатан в бр.
99 от 18 август т. г. в редак-
цията се получи писмо от от-
дел „Транспорт“ при Окръж-
ния народен съвет, в което
между другото пише следно-
то:

„Въпросът с неудачите по
извозването на работниците и
служителите, създадени с пус-
кането на новите разписания
от 30 май т. г. от Горна Оря-
ховица по направление за
Върбаново, Павликени, Пол-
ски Тръмбеш и др., се объс-
ди в отдел „Транспорт“ при
Окръжния народен съвет.

За да се избегнат тези не-
удобства и да се създадат по-
добри условия за превоза на
работниците и служителите,
работещи с прехождане в
споменатите направления, и в
духа на писмото на Иван Га-
нев и други граждани, сме да-
ли препоръка пред ДСО
„БДК“ и ЖП Управление —
Горна Оряховица да се кориги-
ра графикът на движението на
споменатите влакове“.

Окръжен кооперативен съюз
— кл. Горна Оряховица

п р о д а в а

мотор „ЕМ 61“ № ВТ 92-44 с кош. Цена по
споразумение.

СПП „Тих труд“ — Горна Оряховица

т ъ р с и

да назначи работници-радиоплетачки.

Предприятието е на педневна работна седми-
ца и има добре уреден стол.

Заплащане по тарифна ставка.

Справка: тел. 4-15-51, втр. 17, 33.

ДМП „Балкански басейн“ — Сливен

т ъ р с и

работници за рудниците

„Качулка“ — с. Вала, Сливенско

„Девина“ — гара Чумерна, Сливенско

„Шешкинград“ — гр. Твърдица, Сливенско

„Твърдица“ — гр. Твърдица, Сливенско и

„Лев“ — гара Кръстев, Габровско

Постъпване веднага. Осигуряват се квартири. Пред-
приятието осигурява безплатна храна за миньорите и
допълнително заплащане до 30 процента върху месеч-
ната заплата.

За постъпване на работа и справки — на съответни-
те рудници или служба „Личен състав“ при дирекция-
та на предприятието, тел. 20-21, 20-22 — Сливен.

ПРЕД 26-ия ПЛОВДИВСКИ ПАНАИР ПОДОБРЯВА ЛИ СЕ МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКАТА БАЗА НА СПЕЦИАЛИЗИРАНИЯ РАЙОН? Новото, което си пробива път

Двадесет и шестият международен панаир в Пловдив ще бъде един от важните обществено-политически и икономически събития в живота на нашата страна през тази година. Преди всичко той ще даде възможност да се направят изводи и сравнения във връзка с ускорените темпове на икономическото развитие на България през последните години. И, от друга страна, ще покаже нарасналите външнотърговски възможности на страната ни.

За големите успехи, постигнати от България през социалистическото ѝ развитие, ще говорят убедително десетките хиляди български експонати, цифри и диаграми.

Широкият международен търговски връзки на България са важен фактор за привличане вниманието на деловите кръгове от чужбина към панаира. Сега той е вече един от централните за търговия между страните от Изтока и Запада. Важен показател, класиращ Пловдивския панаир като съвременен търговско средище, е броят на изложителите и участващите фирми. Досега са заявили своето участие 39 страни. Най-значително е участието на социалистическите страни, което отговаря

на дела, който те заемат в българската външна търговия. След България най-голямо е участието на Съветския съюз. Значителни и интересни ще бъдат експозициите на ГДР, Полша, ЧССР, Унгария, Румъния, Югославия, Куба, КНДР.

Всички по-активни стават деловите търговски отношения с развите несocialистически държави. С един от най-новите си и интересни експонати ще се представят Италия, Франция, ГФР, Великобритания, Белгия, Швеция, Дания, Австрия, Холандия, Швейцария, Гърция, САЩ, Япония, Ирландия, Люксембург.

Във външнотърговските си отношения България отдава голямо значение на връзките си с развиващите се страни. Повишеният им интерес към Пловдивския панаир е реален израз на увеличаващите се търговски контакти с тях. Засега са заявили своето участие ОАР, Алжир, Сирия, Илдия, Пакистан, Бразилия, Уругвай, Ирак, Судан, Кипър, Йордания, Египет, Колумбия, Ливан. За първи път Бразилия ще се представи с официално участие. На панаира идват за първи път Йордания и Колумбия.

По територия панаирът става

един от най-големите в Европа — общо 510 000 квадратни метра, от които изложбена площ — 165 000 квадратни метра. На този терен се издигат 34 палати, административни помещения, ресторанти.

Около 1/3 от изложбената площ ще бъде заета от български външнотърговски предприятия и стопански обединения. Ако сравним експонатите, с които България се е представила на предишните панаири в град Пловдив, с тазгодишното ѝ участие, ще констатираме, че с всяка изминала година в него нараства относителният дял на тежката промишленост. Машиностроенето ще се представи на 25 000 квадратни метра площ с 3500 експоната. На 700 от тях ще стои надписът „новост“.

Нашата страна заема едно от първите места в света по производство и износ на електрокари. На откритата площ ще бъдат изложени около 40 типа електрокари и моторкари.

Оригинални и нови са конструкциите на десетките видове металорежущи и металобработващи машини. Специалистите ще могат да се запознаят с 20 действащи схеми и 500 експоната, 112 от които са новост, изложени от ДСО „Автоматизация и приборостроене“.

Електропромишлеността ще се представи с разнообразни асинхронни електродвигатели, трансформатори, генератори, радио-приемници, телевизори с цветно изображение, електродомашински уреди.

Българското корабостроене ще покаже на хилядите гости макети на 25 вида товарни, морски и речни кораби, танкери и пътнически кораби.

Произведенията на химията и металургията на тазгодишния панаир ще бъдат над 3000 вида, от които 250 нови производства.

Леката промишленост ще участва с над 5000 експоната от 92 производствени предприятия — разнообразни платове, конфекция, кожена галантерия, кожени облекла, стъклари и керамични изделия. Нейните произведения намират вече пазар във всички социалистически и в над 50 несocialистически страни.

Двадесет държавни обединения на хранително-вкусовата промишленост ще се представят с най-новите си произведения на около 2400 кв. метра. По шандовете има над 100 вида месни продукти, над 250 вида консерви, захарни изделия, спиртни напитки.

На Пловдивския панаир тази година, който се очертава като нова ярка демонстрация на техническия прогрес, ще бъдат организирани научно-технически симпозиуми, срещи и дни на специалистите. Ще бъдат изнесени доклади по най-актуалните проблеми на техническия прогрес от известни учени и специалисти от България и чужбина. За високо качество и технически достижения ще бъдат наградени със златни медали десетки български и чуждестранни експонати.

От 20 до 29 септември врати на 26-ия пловдивски панаир ще бъдат отворени за всички, които подкрепят идеята за мирно икономическо сътрудничество на страните на базата на равенството и взаимната изгода.

Мими ГЕОРГИЕВА

ТЕХНИЧЕСКАТА БАЗА НА СПЕЦИАЛИЗИРАНИЯ РАЙОН?

В Дълга лъка се изгражда нова материално-техническа база на Специализирания район ★ През осеммесечieto — надплазови работи за над 400 000 лева ★ Кои забавят изграждането на базата?

Съществен е делът на Специализирания район от Велико Търново във всеобщата борба на строителните колективи от окръга за сръчното предаване на пусковите обекти. Осеммесечieto ще бъде изплатено с надплазови строително-монтажни работи за над 400 000 лева. Колективът е един от малкото райони в системата на Държавна строителна организация — Велико Търново, които работят без свръхнормативни запаси, а залежалите материали са вече на „стопяване“.

И все пак всичките тези успехи биха били много по-големи, ако своевременно се изпълняваха някои мероприятия, които са приети отдавна, и най-важното, ако не се пренебрегват по-висшестоящите организации. Наистина изнедаващ е фактът, че не от някъде другаде, а от централното управление във Велико Търново и от обединението в Русе се оказва недостатъчно съдействие за решаването на редица въпроси, свързани с подобряването на материално-техническата база на Специализирания район.

Но за какво става дума? Преди няколко години, когато бяха обобщени резултатите от комплексните изследвания и критичния анализ, беше решено в района на Дълга лъка, в близост до сега съществуващия арматурен двор, да се образува един комплекс от складово стопанство, бетонов център, парово стопанство и арматурен двор. Всичко това ще представлява една добра материално-техническа база, която ще „подхранва“ ритмично всички строителни обекти в района на Велико Търново.

Затова и бяха определени около 170 000 лв. за изграждането на бетоновия център. Малко повече от 150 000 лв. са за арматурния бетонов център, осигурен от СССР, а останалите за строително-монтажни работи. Съветските машини са вече в България, но проектносметните документи и работните чертежи все още са бавят от обединението в Русе, а времето си тече. А в това време оборуването ще чака! Една прекрасна техника, като този бърз автоматичен център с две пневматичновинтови помпи за цимент, ще бездейства, когато може годишно да осигурява близо по 70 000 куб. м бетон, срещу 36 000 куб. м, както е при сега съществуващото положение.

Ако все пак по складовата база се работи, макар и с недостатъчни темпове, то нищо не се прави за изграждането на паровото стопанство. А за него още от миналата година има проектносметни документи и

работни чертежи, уредено е и финансирането — около 40 000 лева за строително-монтажни работи и малко повече от 30 000 лева за машини и съоръжения. Общото мнение е, че ако Промисленият район сега със закъснение започне работа, до края на годината може да се завършат повечето от строително-монтажните работи. Тогава вече не теоретически, а практически Специализираният район ще може да осигури годишно по 30 000 куб. м варов разтвор.

Стара истина е, че добрата материално-техническа база е основа за всички големи успехи в строителството. И редно е да се запита обединението в Русе и управлението във Велико Търново на кого и как „помагат“? Вярно е, че това не са обекти от голям мащаб, но от тях до известна степен зависи съдбата на пусковите обекти.

Михаил МАНОЛОВ

Хора, с които се гордеем

МАЙСТОРЪТ

Майсторът в производството, ръководителят на секцията, на бригадата, е основната фигура в текстилното производство. Той е и техник по поддържането на машините, и организатор на производството, и технолог, и възпитател на своите работници. В ДИП „Васил Мавриков“ сред тези кадри се води съревнование под девиза „Майсторът — организатор на производството и възпитател на колектива“. От 83 майстори в предприятието 20 са носители на високи правителствени отличия.

Един от тях е Михаил Николов, майстор с над двадесетгодишен трудов стаж. Майстор, който в своята многогодишна производствена дейност не знае какво е неизпълнение на план.

Животът и трудът са били учители за бай Михаил, както е за всяко голямо работещо в тъкачния цех. Недостигът от теоретични знания е попълвал с голяма практическа опит и любовта си към машините и производството, с общата си към тези, които обслужват неговите машини. И не случайно от опита на бай Михаил са се учили и учат много майстори. Та нали, той предаде „тайните“ да се владеят автоматичните станове и на Атанас Георгиев, и на Борис Петров, и на Димитър Бъчев! Те и сега прибягват за съвети до него, въпреки че отдавна са на самостоятелни секции и са титулярни майстори.

През настоящата година секцията на бай Михаил винаги е изпълнявала плана си над 115 на сто. С 10,76 на сто бригадата през изпълнява плана за пър-

вото качество. С наблюдаваното на празника на свободата успехите на малкия колектив още повече нарастват.

Носител на значката „Отличник на Министерството на леката промишленост“, във връзка с неговите двадесет години плодотворен труд, тази година Михаил Николов бе награден с „Народен орден на труда“ — сребърен. Това е едно напълно заслужено трудово отличие. Наблюдавал съм работата на този майстор — спокоен, уверен, точен в движенията си. Поддържа в отлично състояние поверието му машини. Неговите тъкачки винаги постигат висока парична заработка, тъй като станковете им почти не спират поради повреди. Сега в неговата бригада се води истинска борба за икономия на основни и спомогателни материали, икономисва се всеки кадем прежда. Празникът на свободата ще бъде посрещан с още по-големи успехи.

Когато става въпрос за награда, няма да е излишно да се

споме, че маслеността на млякото от черно-шарените е 4 на сто, докато на останалите е 3,82 процента. За всеки литър мляко от сименталската порода са вложени по 1,39 крълни единици, докато за новите само по 1,04 крълни единици. Това води и до снижаване на себестойността. Годишната планова себестойност на 1 л мляко е 0,229, а за плутодното фактическата е 0,218 лв.

И като сме почнали да изреждаме цифри, нека споменим още няколко. Гледаяката Ресиди Трифонова отглежда телата до 6 месечна възраст. Групата ѝ е смесена — от двете породи, но условията са абсолютно еднакви. Дневният прираст на телата от старата порода е 990 грама, докато при другите е 1033. За телата от ремонтните групи над 6 месеца тези цифри са съответно 500 и 640 грама в полза на черно-шарените.

Животновъдите, които се грижеха за тях бяха единодушни: „Бъдещето е в черно-шарената порода“. Кравите, които в родната си ядат само рай-грас и детелина, тук не се откъсват от царевичка, сламата, сиважа.

Кротки, невисокателни — разказва Дончо Дончев, който има зад себе си 20 години като джод — и всичките се поддават на машинно доене. А при старите поше една четвърт така и не успяваме да свикнем с доения агрегат.

И с пашата и по-лесно — споделя Петко Гьудуларов, първенецът с 3185 л среден надой за полугодието. — Като застанат на едно място, като биволи, а със „сименталките“ се скъсваме да търчим след тях. Пък и новите не бодедуват.

Успехът е дошъл и по една друга причина — правилното натоварване. Вместо да изстискат всичко възможно от кравите и да ползват замайващи резултати, още в началото се е подхождало внимателно, с постепенно натоварване. Така се е избягнала грешката с похабяването на животните и се е стигнало до тези резултати, които, трябва да се отбележи, не са грешка.

Преди да започна този материал Стефан Телбис, човекът, който има най-голям дял за внедряването на породата, каза: — Ако не се запазват, по-добре не пишете нищо. Новото не търпи вранознучи.

Когато говорят цифрите ★ Има ли морално износване в животновъдството ★ Лесно ли е да си пионер?

Когато през 1968 година в ДЗС — Свищов докарали групата датски юници от породата „Черно-шарено говедо“, мнозина погледнали на това като на пиене на валута. Породата нямала още представители в страната и държавните земеделски стопанства в Свищов и Стара Загора станали първите пионери. Разбира се, душат на тази инициатива в Свищов, зоотехникът Стефан Телбис, изпитал на гърба си всичката „сладост“ на пионерството. Съмнения и пророчувания валили от всички страни.

Сега в ДЗС — Свищов има 89 крави от новата черно-шарената порода. За седемте месеца на тази година средният надой от тях е 2894 л. А най-високият среден надой от преобладаващите в стопанството крави сименталска порода е 1933 литра, или простата сметка показва, че за седем месеца една крава от черно-шарените е дала близо 1000 литра мляко повече. Да не забравяме, че до края на годината има още 5 месеца, което значи, че тази цифра ще нарасне и средният годишен надой ще стигне някъде към 5000 л, докато за „сименталите“ по план е 3150 литра.

Когато става въпрос за награда, няма да е излишно да се

Кротки, невисокателни — разказва Дончо Дончев, който има зад себе си 20 години като джод — и всичките се поддават на машинно доене. А при старите поше една четвърт така и не успяваме да свикнем с доения агрегат.

И с пашата и по-лесно — споделя Петко Гьудуларов, първенецът с 3185 л среден надой за полугодието. — Като застанат на едно място, като биволи, а със „сименталките“ се скъсваме да търчим след тях. Пък и новите не бодедуват.

Успехът е дошъл и по една друга причина — правилното натоварване. Вместо да изстискат всичко възможно от кравите и да ползват замайващи резултати, още в началото се е подхождало внимателно, с постепенно натоварване. Така се е избягнала грешката с похабяването на животните и се е стигнало до тези резултати, които, трябва да се отбележи, не са грешка.

Преди да започна този материал Стефан Телбис, човекът, който има най-голям дял за внедряването на породата, каза: — Ако не се запазват, по-добре не пишете нищо. Новото не търпи вранознучи.

Ако не се запазват, по-добре не пишете нищо. Новото не търпи вранознучи.

Николай ТОМОВ

Отдел „Младежки туризъм „Орбита“ при ОК

на ДКМС — Велико Търново

организира

от 9 до 24 октомври 1970 година екскурзия до Полша и Унгария, с маршрут Краков — Варшава — Катовице — Будапеща.

Цена на екскурзията 185 лева. В същата влизат път, храна, нощуване и джобни пари — 400 злоти за Полша и 150 форинта за Унгария.

Краен срок за записване 25 септември 1970 година.

Справки и запитвания в ОК на ДКМС — Велико Търново, отдел „Младежки туризъм „Орбита“, телефон 2-15-13 и 2-20-40.

3-3

Строително управление „Водни строителство“

— Велико Търново

търси:

1. Електротехник — V или VI разред
2. Шофьор за ГАЗ-69.
3. Двадесет строителни работници за обекти в града.

Справки в „Личен състав“.

3-2

Промкомбинат „Янтра“ — с. Полски Сеновец

— Великотърновско

търси

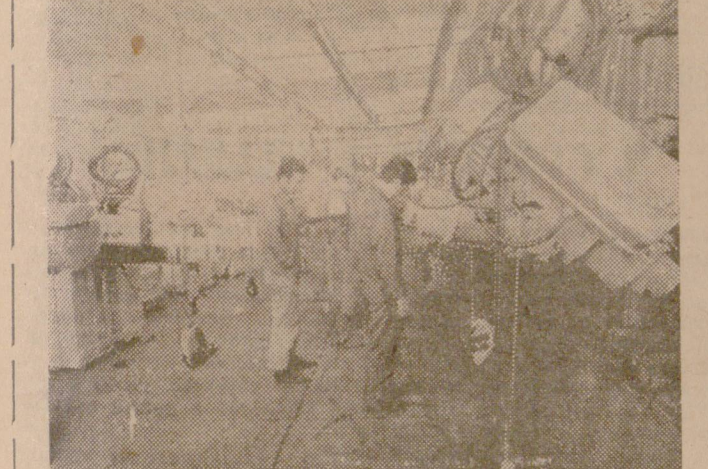
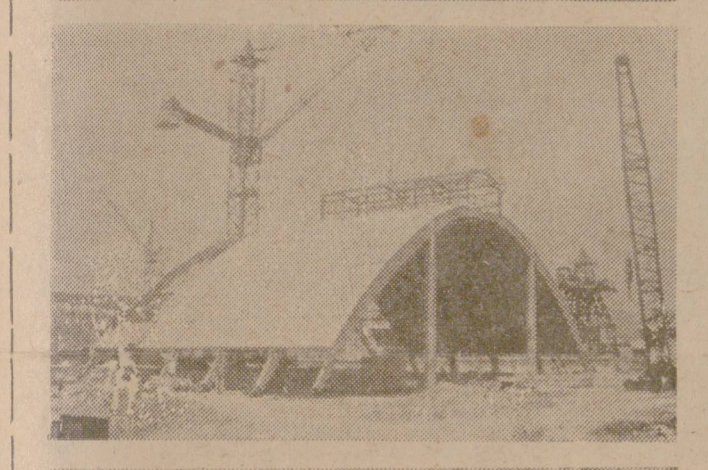
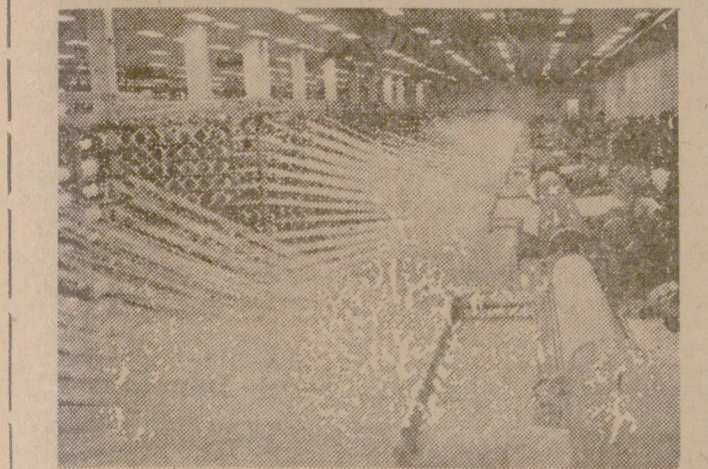
да назначи ст. счетоводител.

Кандидатът да има известен трудов стаж по специалността в промишлено предприятие.

Заплата по щатна таблица № 3 плюс премии.

Молби се приемат до 31. VIII. 1970 г.

2-2

Вече работят някои от цеховете на новия завод за полиамидни влакна „Видон“ в гр. Видин. На строежа на Химкомбината за сложни торове край с. Деяна, Варненско в пълен ход са строителните работи на този най-голям строеж на VI петилетка.

Гордост за българското машиностроение е производството на електрокари и електромотори. В един от цеховете на завода за електромотори „Полем“ в град Габрово.

Пълно оползотворяване на плодовете и зеленчуците

Колективът на ДКК „П. Цви-кев“ — Горна Оряховица започна сезона при известни затруднения. Не бяха доставени големи количества череша, ягоди, касис. Силите се насочиха към издържането на резерви, към да бъде решена успешно годинната производствена програма. Разчита се на пълното оползотворяване на богатата реколта от домати и праскови.

Очакванията са пиянът за бележит домати да бъде произведен с двеста тона, а компотът от праскови — с повече

от сто тона.

За месец и половина след внедряването на саратовската система са постигнати радостни резултати. Качеството на продукцията е повишено значително, досега не е получена нито една рекламация.

В чест на 26-годишнината на Девети септември колективът на предприятието се бори за предсрочно изпълнение на плана за третото тримесечие.

Стоян АГОВ

ТПК „Мир“ — Русе

търси

1. Началник ПТО с висше или средно техническо образование (строително).
2. Началник капитално строителство с висше или средно техническо образование (строително).
3. Технически ръководители — мъже, със средно техническо образование (строително) и практика.

Заплащане по щатната таблица № 25.

3-1

ДВАДЕСЕТ И ЧЕТИРИ ГОДИНИ НА БОЕН ПОСТ

На 27 август се навършват двадесет и четири години от създаването на Гранични войски. За бойните и командирите със зелени пагощи всяка годишнина е стъпало нагоре към съвършенстване на тяхното майсторство и превръщане граничните в Роднята в непреодолима препрага за враговете. А за българския народ — сполучливост и гордост, че на граничната бразда стоят твърди и смели мъже, готови в името на свободата и мирния труд, на защитата на България и целия социалистически лагер да отдадат силите, младостта и дори живота си.

В своето приветствие до българските граничари по случай 20-годишния им юбилей д-р Тодор Живков писа: „Гранични войски като жива част от въоръжените сили на Народна република България имат и свои богати традиции, родеви от особени условия и общата опасност като: дух на желаност, воинска дисциплина, взаимно доверие, сплотеност и другарство между командирите и войни, поддържането на другарство при изпълнение на трудни, бойни задачи; съзнанието и законната гордост в всеки граничар, че той служи в специален род войски, които се ползват с голямо уважение и общ сред целия народ; здравата спойка между граничарите и местното гранично население.“

Граничните войски бяха създадени в сложна обстановка, в трудно време, което носеше белега на една необявена война на вътрешните и външните врагове с установената у нас власт на работниците и селяните. Отминалите години са вече история, една славна летопис, която ще разказва на идните поколения за героичните битки с дръзки и коварен враг, за жестоките схватки край легендарната Марица, по билата на Ропотите и Беласица, по гърбиците на Странджа и бреговете на Черно море.

Много от имената на ония смели народни синове, които отбиха вражеските набези, останали записани в списъците на Гранични войски загинали. Всяка вечер на боен разчет мина на героите Вергил Вакилов, Асен Илиев, Стела Косовски, Иван Миладинов, Георги Стоианов и редица още други се произнасят тържествено и

звучат като клетва, като свещен завет да се пазят границите на Отечеството от вражеските посягательства. На тези тържествени мигове сякаш се вдига завесата на миналото, за да се възкресят на ново героичните схватки с коварния враг.

Там, до римския мост на Дюпаз дере, Вергил за сетен път прегърна земята, която защити с цената на младия си живот — и се изкачи на пиедестала на безсмъртието. На Сарабурев Асен, Стоил и Георги съзидана с кръвта си паметник на героизма. Пред тези паметници винаги има свежи полски цветя, поставени от детски ръчички, от кооператори и работници.

Край граничната бразда има и други бели паметни плочи, опасали Роднята като огърлица, които разказват за разгромяване на бандински групи, за задържане и обезвреждане на шпиони, лаверсанти и други опасни държавни предатели. На тези плочи са записани имената на живите герои на Гранични войски — Гето Лулчев, Димитър Ганев, Величко Мачев и Петър Парашкев, на Гитов Манев, Кирил Филипов и много други.

С всеки изминат ден охраната на държавната граница укрепва и се превръща в общонародно дело. Крайграничното население оказва безрезервна помощ на войските. В граничната полоса действат добре обучени и опитни бойни доброволни отряди. Под ръководството на партийните комитети и в тясно взаимодействие с органите на МВР те създават втората, непреодолима линия на защита към границата. Имената на такива доблестни и смели отрядници като Илия Колев — задържал 35 нарушители, Милио Антонов — задържал 17 нарушители, Илия Цирков, Димитър Фандъков са широко популярни и са на почит и уважение.

Колко много още мена на отрядници, на пионери, на жени и старши, оказали съдействие на граничарите, могат да се посочат!

В навечерието на своя празник и празника на свободата — Девети септември, бойните и командирите, комунистите и комунистките от Гранични войски многократно повишават бойната си готовност, бдителност и дисциплина, водят благородна борба за повече отличия и отлични подразделения, още повече

укрепват боевата дружба с местното погранично население и се взят от опита на своите по-старши братя по оръжие — съветските граничари.

И тази година в деня, когато пелият наш народ ще манифестира своята сплотеност, успехите в социалистическото строителство и миролюбие, войните със зелени пагощи ще стоят на поста на предела — горди, че на тях е поверена отговорната задача — охраната и отбраната на държавната граница, мира и шастнето на трудните хора в процъфтяваща България!

полк. Димитър ГАНЕВ

ЦАНИ ГИНЧЕВ И СПИСАНИЕ „ТРУД“

По случай 135 години от рождението на писателя

През 1886 г. Цани Гинчев е установил в Търново като учител в девическата гимназия. Необходимостта от печатен орган, в който да публикува зрещите си мисли, го довежда до издването на първото си списание „Труд“. В неговите 6000 страници прозира респектиращият редакторски труд на Цани Гинчев, който благодарение на неизчерпаемата си енергия успял да превърне списанието в една истинска енциклопедия за онова време.

Още като прочете човек програмата в първата книжка се убеждава, че това е списание, което си поставя широки задачи и цели. В него се публикуват статии из нашия обществен живот, народни песни и приказки, поезия, белетристика, издирвания по български език, публикации по всеобща и частна история, политическа икономия, география, научни пътешествия. Не му е чужда и проблематиката на естествените науки, физика и химия, медицина, техника, промишленост, педагогика и много други.

Като личи от програмата, която почти неотстъпно е следвана от Цани Гинчев през четирите години, списанието е изпълнявало функции на всички съвременни списания взети заедно. С „Труд“ е свързано почти цялото културно, историческо и книжовно дело на Цани Гинчев. В него редакторът публикува трите си значителни повести „Зиналата стена“, „Ганчо Косерката“ и „Жонитба“. Освен тях тук той печата и множество стихотворения, басни, описания на народна обичаи, статии по естествена история, а също и своя интересен филологически олит „Писма по издирване на корените и законите на българския език“. На страниците на „Труд“ Ц. Гинчев печата и интересната си студия „Няколко думи от историята на нашето градинарство и за уреждане на градината“, която и до днес е останала единствената работа по история на българското градинарство.

Един от най-ценните материали, публикувани от Ц. Гинчев в сп. „Труд“ са неговите исторически спомени и особено спомените му за наши революционни и просветни дейци от Възраждането и на първо място

спомените за Г. С. Раковски. Списание „Труд“ е било посрещнато с интерес от тогавашната културна общественост. За него Захари Стоянов излиза с положителен отзив. Не е чудно, че то е привлякло за сътрудници някои от известните тогава наши писатели и общественици, като фолклориста и историка на нашата литература Димитър Маринов, родопския книжовник Христо Попконстантинов, възрожденския деец П. В. Оджак и др. Тук в първата книжка Георги Кирков печата първото си стихотворение, а д-р Кръстю Кръстев дебютира като литературен критик с две статии изпратени от Германия, където е бил студент тогава.

Първите литературни прояви на писателите Т. Г. Влайков и Христо Максимов също са резултат на грижата и вниманието на Цани Гинчев към младите български автори.

Макар и просъществувало само четири години, преустановило дейността си само поради липса на средства, списание „Труд“ оставя дълбока дора в нашия културен живот и заслужава сериозно внимание на литературните и културните историци.

Д-р Васил СТЕФАНОВ

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 27 АВГУСТ

18.00 — Новини; 18.10 — За средноколледжистите: „Път към сцената“ — филм; 18.40 — „Стопански профил“ — филм; 19.00 — „Курс — бойна дружба“ — телевизионен репортаж; 19.20 — За здравето: „Пазете здравето“; 19.50 — Деня на деца; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Семена в браздите: „Обзор“; 21.10 — Концерт на Асисабула за народни песни и танци „Граовка“ — Перник; 21.30 — Енциклопедия на морето: „Опасностите на морето“; 22.20 — Сатирично предаване; 22.40 — Забавни мелодии; 23.05 — Новини.

ПЕΤΤЪК — 28 АВГУСТ

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
10.10 — Детски филм: „Искам да се болем“ и „Козлето, което броеше до 10“ (повторение); 10.30 — За селото: „Обзор“ (повторение); 11.10 — „Петя Герганова“ — творчески портрет; 11.40 — Музика; 12.00 — Новини.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

ПРОДАВА се двуетажна къща със седем стаи и голям двор в центъра на гр. Елена, ул. „Хр. Станев“ № 6.

Справки на адреса или при Йордан Лахнев.

Йордан ДИМИТРОВ

Спорт ★ Спорт

БАСЕЙНЪТ В ЛЯСКОВЕЦ — ШКОЛА ЗА НОВИ ПЛУВЦИ

Той е вече „в строя“... Един от най-хубавите басейни в окръга, опнал снага току под Петропавловския манастир, в тази чудна, прекрасна местност. Едно ценно допълнение към големия спортен комплекс на физкултурното дружество „Левски“ в Лясковец. Много се трудила лясковчанка Строевжът на новия стадион бе дело на цялата обществено. Но когато всичко беше вече на привършване, сериозните проблеми в градското водоснабдяване... поставиха непреодолима бариера! Нямаше вода. И басейнът задълго не влезе „в правата“ си.

Така ли ще бъде и през 1970? С водата трудности отново съществуват. А младите напират. Искаха да плуват. Партиейна повеля бе ясна — още през голямо лято в цялата страна 150 000 нови плувци! И ето. Отново тревога. Отново бяха допълнителни водозиточници. Започна трескава подготовка. Градският партийен комитет разбра нуждите на приятелите на водните спортове, насочи усилията към спешно довършване на басейна. Много работа свършиха органите на Градския народен съвет, на ТКЗС, на Комсомола. Това пак бе дело на цялата лясковска общественост. И вода — вода!

Още през юли басейнът бе готов да среща достойно първите си посетители. И тук започна оживена подготовка на работата с нови плувци. Сформирана бе една група от 20 деца, сет от втора, трета. Всеки ден — от 9.30 и 14 часа интензивни занимания. С много вежливост, с педагогически замах работи специ

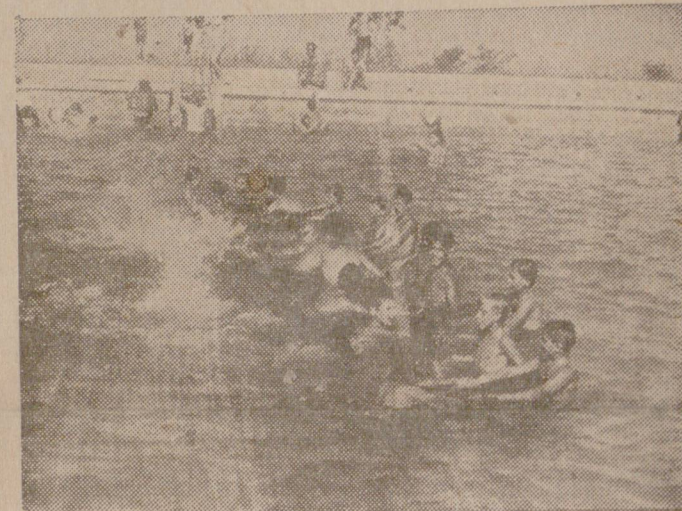
алистът по плувните спортове от Окръжния съвет на БСФС Иван Чушков. В негова помощ е и спасителят на басейна Иван Андреев. И колко скоро дойдох първите радости резултати! Повече от сто пионери вече не се страхуват от водата, умеят да плуват. По техния път вървят още 80 деца от четирите учебни групи, в които занятията продължават по специална програма.

Няма да мине много време и цифрата на новообучените плувци ще надмине двете стотици. Това ще бъде и първият „рапорт“ от плувния комплекс в Лясковец. Наред с големия плувен басейн с размери 20/50 метра тук има и специален детски кръгов басейн с пързалка, удобни душове, съблекални, радионаблюдение. Комплексът е не само място за подготовка на плувци. Всяка събота и неделя сто типни работници и служители идват тук за да отдъхнат, да се освежат в кристално чистите води.

Идва краят на плувно лято — 70. Първото лято след партийните решения за масовизиране на спорта и повишаване на спортното майсторство, в които е записана задачата в близките 5—6 години всеки младеж и девица да се научат да плуват. Една от най-хубавите страници от разностранната работа на окръжните организации на Комсомола и БСФС през това плувно лято безспорно ще бъде тази именно в Лясковец...

На снимката: започва занятието групата за начинаещи плувци.

Александър ГЕОРГИЕВ
Снимка: Генко ГАНЧЕВ

ЗОНА „ЯНТРА“

СТАРТЪТ Е ДАДЕН

Започнаха игрите и в зона „Янтра“, в която са включени 5 отбора от Великотърновския окръг. В първия кръг тревожен сигнал дойде от Полски Тръмбеш, където на срещата с гостуващия „Черв. знаме“ (Павл.) е имало непристойни прояви. По тях ще си каже думата Зоналната комисия. В Горна Оряховица новият член на групата „Янтра“ стартира с победа над миналогодишния лидер и сполучно ще замине за втората си среща в Омуртаг. В Ореш след динамична игра домакините надиграха ботевци от Дебелев.

Трудни победи като гости записиха локомотивци от Дряново, а също и футболите от

„Волов“. Тези два състава може би ще бъдат сред най-сериозните претенденти за призовото място. С изключение на мача в П. Тръмбеш, навсякъде е имало добра организация, игрите са били другарски, публиката се е държала коректно, което е добър показател в новото първенство.

Ето резултатите от първия кръг: Волов — Автостроител 2:1, Чавдар (Дивлядово) — Локомотив Кч 2:1, Левски ПТ — Червено знаме 0:1, Янтра Гб — Локомотив Др. 3:4, Чавдар — Ботев 4:2, Левски Оч — Септември 0:0, ЕТЗ Янтра ГО — Черноромец 1:0.

Стефан КОНСТАНТИНОВ

СВЕТЛА ЗЛАТЕВА —

С ТРИ ЗЛАТНИ МЕДАЛА

Завършиха двудневните финални състезания от Преглед на спортната младост по лека атлетика за юноши и девойки от старша възраст. На представителния стадион „Васил Левски“ в София нашата лекоатлетка Светла Златева, спортистка № 1 на окръга за 1969 година, записа още една внушителен успех. В три дисциплини тя

финишира победно на първа позиция.

През първия ден Светла прекося първа финалната лента на 400 метра гладко бягане с време 55.5 сек. Вторият състезателен ден й донесе двойна радост — първи места на 200 метра с време 25.4 секунди и на 800 метра с време 2.10.0 минути.

„А“ окръжни футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:
Химик — Масларев 7:0, Козарева — Савенов 0:5, Джулюница — Стражица 5:1, Д. Оряховица — Климентово 6:1, Варан — Лифарево 3:0, П. Сенов — Асеново 6:0, Дичин — Лясковец 2:2, Леленик — Раховец 4:1.

КЛАСИРАНЕ				РЕЗУЛТАТИ			
1. Савенов	8:1	0	1. Овча могила	10:4	0		
2. Химик	13:2	4	2. Вардир	12:5	4		
3. Д. Оряховица	8:2	4	3. Алеково	9:4	4		
4. Полски Сенов	8:6	4	4. Козлово	7:4	4		
5. Джулюница	6:2	3	5. Горна Липница	8:6	4		
6. Беляков	8:6	3	6. Долна Липница	15:6	3		
7. Дичин	7:7	3	7. Нелан	7:7	3		
8. Асеново	3:8	3	8. Драгомислов	4:5	2		
9. Леленик	6:9	2	9. Климентово	3:14	2		
10. Раховец	4:8	2	10. Шаревец	2:8	1		
11. Масларев	3:10	2	11. Студена	2:8	1		
12. Стражица	5:10	1	12. Дикот	1:9	0		
13. Козарева	3:7	1	13. Полски Тръмбеш	1:9	0		
14. Клифарево	3:8	0	14. Сенов	2:11	0		

ВПЕЧАТЛЕНИЯ ОТ ЕДНО ГОСТУВАНЕ В ПОЛША

Когато получихме окончателното разрешение за излизане „Сидер войвода“ да гастролира в Полската народна република, всички самодейци и ръководители заживяхме с външното. Интересът към тази братска славянска страна, към нейния богат фолклор, както и мечтата да се срещнем с една древна култура беше голям.

Програмата, която ни се предложи, предвиждаше няколко концерта на ансамбъла и запознаване с редица забележителности на Полша. Посетихме уникалния музей в солнците на Величка, който е една жива приказка. Човек трябва да притежава дар на поет, ръка на художник и душа на музикант, за да предаде част от възшеството на този подземен свят. С особен интерес разглеждахме и двореца на полските крале „Вавел“. Крайно има още една забележителност, с която се гордее — кулата с тръба. На всеки час от денонощието в четирите посоки на света тук тръбни тръба и напомня за далечно време — нашествието на татарите.

Може ли да се посети Полша без да се види Овсеняци. Тук пари страшно мъчяние! Лагертът на смъртта Овсеняци и другият — Бжежница, са гробища на милиони антифашисти и невинни жертви на фашизма, унищожени тук с безмислена жестокост, която отравяше.

За всеки от предвидените в програмата шест концерта самодейците се готвиха с най-голямо същелоточеност и желание. Загива всеки концерт беше истински празник. Е, не винаги сцените бяха удобни — имаше концерти и на дъжд, но и танцовите, и певните, и оркестраните се държахме така, като да бяха на най-хубаво и удобна сцена.

Още първата ни среща с полските зрители, в Книжнат фабрика в Жинице, накарва поляците да заговорят за „Сидер войвода“. А вечерта, когато в Градския дом на културата изнесохме тържествен концерт, по случай националния празник на Полша, препълненият салон дълго не стихна от радостни възгласи. Възрастен поляк, който

по детски аплодираше всеки номер от нашата програма, поглежда няколко пъти към мен, накрая не се сдържа и каза: „Повярвайте ми, на тази сцена по-визуелно никой никога не е ягнал. Това е уникално!“ Радвахме се и ние на масовите посещения и на възторжената публика, която постоянно извикваше на „бис“ „Еленска реченица“, „Копаница“, „Шолска сюита“...

Прийти беше и това, че на повечето от концертите преобладаваха младите. За тях е достатъчно да спомена два факта: Трябваше да изнесем концерт на открито в Чеховице. Първия ден вали проливен дъжд. Отложихме за друга. Пристигнахме — отново вали. Търсим салон. Няма свободен. Час и половина преди началото на обявения концерт домакините се сещат, че на четири километра от Чеховице има някаква селска къща. Тръгнахме. Когато бяха на гражданството къде ще е концертът, когато организираха транспорта — не знаем. Но когато след час излязохме на сцената — салонът беше пълен, а и правостоящите не бяха малко, които влязоха до края на първата част на програмата. Предвиждаше се да изнесем заключителния концерт от Селмицата на бесидската култура в курортния град Висла. Преди да излезем — пак завали. Близко пет хиляди души стояха тихо, но с видимо нетърпение да чуят българите. Когато се обявихме началото, летящ театър преоца от възторжени възгласи на одобрене. А вали, вали проливен, студен дъжд, но никой не мръдна от мястото си! Разтвориха се стотици чадъри... Тази гледка като че ли даде крила на нашите самодейци и те пяха, свиреха и играха с неописуемо вдъхновение.

Навсякъде „Сидер войвода“ бе посрещан възторжено. И в приятелската, и в оценителна, официални и неофициални, чувдахме само най-ласкава дума за художественото майсторство на самодейците. Това не бяха комплименти, а искрени думи на брат към брат, за което говорих и поканата да участваме на фестивала в Закопане през 1971 година.

Йордан ДИМИТРОВ